

Telegraful Român

Biblioteca Orășenească
„Ștefan Gheorghiu“

Str. Bariu 5

SIBIU

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA-IULIA ȘI SIBIU

PREȚUL INSERȚIUNILOR:

Un cm² 60 bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35.

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

ABONAMENTUL:

Pe un an: 24 lei
Pe 6 luni: 12 lei
Pe 3 luni: 6 lei

Credința noastră

23. Cinstirea Sfinților

Intrucît Sfînt este Dumnezeu, sfințenia este ținta vieții fiecărui credincios. Așa ne cheamă Mintuitorul: „Fiți desăvîrșiți precum și Tatăl vostru cel din ceruri desăvîrșit este“ (Matei 5, 48). Așa ne cheamă Sf. Apostol Pavel: „Să ne străduim să ajungem „la statura de bărbat desăvîrșit, la măsura vârstei plinătății lui Hristos“, avînd în față ca țintă, ca pildă de urmat, pe Iisus Hristos, desăvîrșirea lui Iisus Hristos (Efeseni 4, 13—15; Filipeni 3, 14).

Prin botez fiecare creștin este „sfințit“, adică e curățit de păcatul strămoșesc (și de alte păcate, dacă se botează cînd e în vîrstă) și e „îmbrăcat în Hristos“ (Galateni 3, 27). Hristos sălășluiește într-însul. Acesta este darul pe care-l primim de la Hristos. Darul acesta însă trebuie să-l facem roditor printr-o viață sfințită, prin strădania neconținută de a înfrînge ispitele păcatului și de a săvîrși binele, de a urma lui Hristos. De aceea Sf. Apostol Pavel aseamănă viața creștinului cu o alergare neconținută către ținta desăvîrșirii, ținta sfințeniei care este Hristos (Filipeni 3, 12—14). Viața noastră este deci vremea alergării spre ținta sfințeniei. De aceea niciodată nu putem spune că am ajuns la această țintă, ci numai că alergăm spre ea. Căci cîtă vreme trăim pe pămînt, ne „luptăm“ și sîntem mereu în primejdie de a cădea. Ca în orice luptă sînt biruiți și înfrîngeri, înălțări și căderi. De aceea Sf. Apostol Pavel atrage luarea amînte zicînd: „Cel ce stă să bage de seamă să nu cadă“ (I Corinteni 10, 12).

De aceea Biserica nu proclamă pe nimeni sfințit atîta vreme cît el este în viață, ci numai după ce a trecut pragul acestei vieți și s-a înălțat întru mărirea lui Iisus Hristos. Proclamarea Sfinților se face de Biserică pe temeiul sfințeniei vieții celui adormit în Domnul. Se cercetează întrea viața a celui adormit, se aduc mărturii despre cinstirea de care s-a bucurat, pentru vrednicia lui, despre cinstirea ce i se acordă de către fiii Bisericii după moartea lui, adică influența bună, sfințitoare ce o are ca pildă de sfințenie asupra credincioșilor și așa Sfîntul Sinod îl proclamă și îl așează în ceata Sfinților. Sînt Sfinți mari, pe care-i cinsteste întrea Biserica; sînt Sfinți cinstiți în o Biserică, sau în o parte a Bisericii. Spre ex.: Sfinții Nicolae, Gheorghe, Dumitru ș.a. sînt cinstiți în Biserica întregă; Sfinții români sînt cinstiți de Biserica Ortodoxă Română, Sfinții ardeleni sînt cinstiți în Transilvania etc.

Cu toate acestea nu toți cei ce au trăit viața de sfințenie au fost proclamați de Biserică drept sfinți. De ce? — Pentru că unii dintre ei au săvîrșit cele bune, au urmat lui Hristos, în ascuns, adică în inima lor, în sufletele lor, au ajutat pe semenii lor întru smerenie, adică așa ca să nu se cunoască și de alții binele pe care l-au săvîrșit, ci să-l știe numai Dumnezeu, iar Dumnezeu, Cel ce vede și cele dinăuntru ale noastre, îi ferește, îi ascunde de lauda oamenilor, ca să-i descopere tuturor la judecata din urmă. Ei înșiși — în viața lor smerită — nu vor să fie socotiți de nimeni ca sfinți, pentru că oricît bine ar face, ei tot nevrednici se socotesc. De altfel așa sînt toți sfinții: puritatea (sfințenia) lor revărsată în iubire nemărginită se îmbracă în haina smereniei.

De aceea pe lângă Sfinții înscrși în Calendar, care au fost cunoscuți de Dumnezeu, de Biserică, Biserica — în Duminică tuturor Sfinților (prima Duminică după Rusalii) — cinsteste pe toți Sfinții, deci și pe Sfinții necunoscuți nouă, dar cunoscuți lui Dumnezeu.

Fiecare Sfînt este în felul lui. Unii au avut o viață aspră în pustie, alții au trăit în lume, unii au fost milostivi, alții au fost „dascăli“ ai Bisericii. Unii au luptat pentru dreptate, înfruntînd pe împărații tirani, pe asupritorii celor mulți și săraci etc. Orice credincios, orice slujitor al altarului, are deschisă calea sfințeniei, căci Mintuitorul doarește ca toți să devină Sfinți, adică să ajungă la asemănarea cu El, să-L „întrupeze“ pe El cît mai deplin. Atîrnă numai de rîvna fiecăruia, de felul cum conlucrează cu Hristos. Cu Sfinții împreună sînt sfinții îngeri.

Sfinții sînt frații noștri, care, datorită vredniciei lor, au fost înălțați la dreapta Domnului Hristos, întru mărirea cea veșnică. În ei se împlinesc cuvintele Mintuitorului despre Sfinții Apostoli: „Mărirea pe care tu (Părinte) mi-ai dat-o, le-am dat-o lor“ (Ioan 17, 22). Fînd frații noștri, care cunosc ispitele duhovnicești și care ne iubesc cu iubire frățească în Hristos-Domnul, ei se roagă pentru noi lui Hristos și ne ajută în toate nevoile și cererile noastre. De aceea și noi îndrăznim să ne rugăm lor, ca ei să mijlocească de la Dumnezeu iertare de păcate, potolirea patimilor, tămăduirea, întărirea în încercări, stăruința în bine, adică tot ceea ce e de trebuință pentru ca viața noastră să fie după voia lui Dumnezeu, după Evanghelia lui Iisus Hristos. Așa se îplinește porunca: rugați-vă unul pentru altul“ (Iacov 5, 16). Fiecare credincios ca mădular al Bisericii, trebuie să se roage nu numai pentru sine, ci și pentru alții. Cu atît mai mult Sfinții se roagă pentru noi Domnului și rugăciunea lor o ascultă Domnul, căci ei sînt „prieteni“ Lui (Ioan 15, 14; Efeseni 2, 19; Iacov 2, 23) și — cum scrie Sf. Apostol Iacov (5, 16) — „mult poate rugăciunea dreptului“.

Pentru noi însă, Sfinții nu sînt numai rugători, ci și model pildă de urmat. Căci zice cineva: Cum aș putea să ajung la asemănare cu Hristos? Răspunsul este: Privește la felul cum s-au nevoit Sfinții, urmează pilda Sfinților, care au fost oameni ca și noi, și așa vei pași pe urmele lui Hristos. Este ceea ce scrie Sf. Apostol Pavel: „Fiți următori mie, precum și eu sînt al lui Hristos“ (I Cor. 11, 1); „Fiți împreună următori mie... și uitați-vă la cei ce umblă așa cum ne aveți pildă pe noi“ (Filipeni 3, 17); „Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au grăit cuvîntul lui Dumnezeu, și le urmați credința“ (Evrei 13, 7). Toți sîntem chemați la sfințenie și toți putem să ne înălțăm pe treptele sfințeniei, dacă la harul lui Dumnezeu adăugăm osteneala noastră de zi cu zi și clipă de clipă. De la Sfinți învățăm cum să ne rugăm, cum să iubim pe om, cum să ne iubim Biserica și Patria, cum să biruim ispitele, cum să ne smerim și să cucerim virtuțile etc.

E firesc dar, ca — privind la viața Sfinților și la mărirea de care se bucură în ceruri — să cinstim pe toți Sfinții, cunoscuți și necunoscuți, căci în ei sălășluiește Hristos și cinstea ce se dă Sfinților, se dă lui Hristos. De aceea cel ce cinsteste pe Sfinți, cinsteste pe Hristos și cel ce nu cinsteste pe Sfinți, nu cinsteste nici pe Hristos.

Însă cinstirea ce se dă Sfinților nu e tot una cu preamărirea ce se aduce Domnului. Lui Dumnezeu (Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt) îi aducem adorare, dăruirea întregii noastre fînte (căci de El atîrnă existența și viața noastră). Sfinților le aducem cinstire, pentru că ei sînt slujitorii Domnului, „prieteni Lui“. Maicii Domnului îi aducem preacinstire, pentru că între Sfinți ea strălucește — ca Maică a lui Iisus — cu o mărire deosebită.

(Continuare în pag. 2)

„Eu te-am sădit
viță roditoare“

(Ieremia 2, 21)

S-a spus, și pe drept cuvînt, că natura ne dă și ea adesea o seamă de învățăminte folositoare pentru viața noastră sufletească și trupească.

În ceea ce privește cumpătarea, spre exemplu, un animal de pildă, niciodată nu bea sau mîncă mai mult decît îi trebuie, ceea ce omul nu respectă totdeauna. În ce privește hărnicia și simțul ordinii, furnicile și albinele ne dau un exemplu cum nu se poate mai grăitor, ceea ce întărește și Sfînta Scriptură cînd zice: „Du-te, leșule, la furnică și vezi munca ei și prinde minte. Ea, care nu are nici mai mare peste ea, nici îndrumător, nici sfătuitor, își pregătește decuvară hrana ei și își strînge la seceriș mîncare. Sau mergi la albină și vezi cît e de harnică și ce lucrare iscusită săvîrșește“ (Pilde 6, 6—8). În privința fidelității soților, a devotamentului, sau a răspunderii materne și paterne, în lumea animalelor și a păsărilor găsim exemple în fața cărora noi, ființe înzestrate de Dumnezeu cu minte, cu rațiune, nu putem decît să roșim. Se cunosc cazuri cînd mama și-a urmărit puilul prins de vîntor pînă la casa acestuia, unde l-a hrănit, sau păsări care sînt gata să se jertfească pe ele înșile pentru a-și salva puilii, sau cum este cloșca de pildă, ca să luăm un exemplu mai cunoscut, care nu cunoaște odihna cît este ziua de mare, alergînd cînd într-o parte, cînd în alta, mai ales atunci cînd unele gospodine îi mai dau în grijă și pui de rață.

Dar nu numai în lumea animalelor, ci și în lumea plantelor găsim asemenea semnificative exemple. Iată, sîntem trecuți de miezul toamnei, care a fost binecuvîntată de Cel Atotputernic cu roade bogate, răsplătind din plin sudoarea harnicilor lucrători ai ogoarelor noastre. Binecuvîntate au fost și livezile Patriei și contemplînd un măr încărcat cu fructe, gata să-și jertfească crengile din pricina greutateii roadelor, avem în față nu numai un desfătător tablou, ci și un exemplu demn de urmat și de noi, în ce privește modul în care trebuie să ne educăm viața.

Așa se face că Sf. Scriptură nu este zgîrcită în privința folosirii sau valorificării acestor fapte din viața naturii, pentru ca noi, cei ce purtăm chipul lui Dumnezeu, să ne înțelegem cît mai bine rostul pe care îl avem în această lume. Un asemenea exemplu ne este pus înaintea ochilor de Părintele nostru ceresc prin gura profetului Ieremia, cînd zice: „Eu te-am sădit viță roditoare“ (2, 21), de soi bun adică, selecționată, avînd toate condițiile de a produce cît mai mult. Existența noastră pe acest pămînt, așadar, nu este un joc al întîmplării, ci, asemenea unei vii menite să dea roadă bogată celor ce au sădit-o, au îngrijit-o și și-au pus toată nădejdea în ea, la fel și noi am fost zidiți cu un scop precis și anume nu acela de a ne irosi în van viața, asemenea unui pom neroditor, pe care stăpînul îl taie și-l aruncă în foc, ci acela de a crește permanent sufletește, duhovnicește, de a ne încărca pomul vieții cu cît mai multe fructe ale faptelor bune, ale muncii ziditoare, ale creațiilor înalte și frumoase, ale păcii și omeniei.

Sf. Scriptură vine și cu alte imagini lămuritoare pe marginea textului proorocului Ieremia. Astfel, despre cel ce cugetă ziua și noaptea la poruncile Domnului, străduindu-se să le și plinească, Psalmistul zice: „În toate cite face are spor și este ca un pom sădit pe malul unor ape, care-și dă roadele la vreme“ (Ps. 1, 3). Un ase-

(Continuare în pag. 2)

23. Cinstirea Sfinților

(Urmare din pag. 1)

Preacinstirea Maicii Domnului își are temeiul în Sfânta Scriptură, în însuși cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu făgăduiește că prin o „femeie” deosebită va veni Mântuitorul (Geneza 3, 15). Cum va fi „femeia” o spun tot mai lămurit proorocii Vechiului Testament: 1. Ea va fi „fecioară... (care) va naște fiu și va chema numele lui Emanuil (Dumnezeu cu noi)”, adică ea va naște pe Fiul lui Dumnezeu (Isaia 7, 14). 2. Ea e asemănată cu „rugul de foc” pe care l-a văzut Moisi și care „era tot un foc și nu se mistuia”, încât locul acela e numit „pământ sfânt” (Ieșire 3, 2—5). Așa și Fecioara Maria, în care s-a sălășluit „focul dumnezeirii”. 3. E asemănată cu ușa cea dinspre răsărit a templului, prin care va trece Domnul „și va rămâne închisă” (Ezechil 44, 2). Așa Domnul s-a născut din Fecioara Maria și ea a rămas fecioară. 4. Proorocul Ieremia (31, 23) o agrăiește: „Domnul să te binecuvinteze locaș al neprihănit”. 5. Iar împăratul și proorocul David o arată ca „Împărăteasa, (care) stă de-a dreapta” Domnului. (Ps. 45, 10 sau 44, 11).

Toate acestea s-au împlinit în Noul Testament. Tradiția Bisericii spune că Maria s-a născut din dreptii Ioachim și Ana și a crescut în templu de la vârsta de 3 ani, în rugăciune, muncă, sfințenie. A fost logodită cu dreptul Iosif, ca acesta — bătrîn fiind — să ocrotească pe fecioara dăruită Domnului. Sf. Evanghelist Luca ne spune cum îngerul s-a arătat Fecioarei Maria și a zis: „Bucură-te cea plină de dar, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei”. Îngerul i-a vestit: „Duhul Sfânt se va coborî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri” și prin puterea dumnezeiască ea va naște pe „Fiul celui Preaînalt”, care se va chema „Fiul lui Dumnezeu”, și „numele lui

Iisus”, adică Mântuitorul (Luca 1, 27—38). Iar Fecioara Maria, primind cu supunere să înfăptuiască voia Domnului: „Iată roaba Domnului sînt. Fie mie după cuvîntul tău” (Luca 1, 38), a alergat la Elisabeta, care „umplîndu-se de Duhul Sfânt... a strigat cu glas mare: „Binecuvîntată ești tu între femei și binecuvîntat este rodul pîntecelui tău. Și de unde mie și această (cinste) ca să vină la mine Maica Domnului meu... Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul” (Luca 1, 39, 45). „Și a zis Maria: Mărește suflete al meu pe Domnul și duhul meu s-a bucurat de Dumnezeu Mîntuitorul meu. Că a căutat spre smerenia roabei sale, că iată de acum mă vor feriți toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și sfînt este numele Lui și mila Lui din neam în neam spre cei ce se tem de El” (Luca 46, 50).

Aceste cuvinte s-au împlinit întocmai: Fecioara Maria, Maica Sfîntă a lui Iisus, Fiul lui Dumnezeu întrupat, este binecuvîntată și fericită cu adevărat și pe ea o fericesc credincioșii din toate neamurile. Ea este „mai cinstită decît Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decît Serafimii”. Căci ea a născut prin lucrarea Duhului Sfînt și a crescut pe Fiul cel unul născut din Tatăl. Ea l-a adus la templu în „casa Tatălui” celui din ceruri, iar Iisus era supus mamei Sale (Luca 2). Datorită rugăciunii ei, Iisus a făcut prima minune la nuntă din Cana Galileii (Ioan 2, 5—11). Ea l-a urmat pe drumul Golgotei, cînd prin inima ei a trecut sabia durerii (Luca 2, 35), și Iisus — pe cruce fiind — a încredințat Sfîntului Apostol Ioan pe Maica Lui (Ioan 19, 25—27). Ei i s-a arătat Iisus după înviere. Ea a fost împreună cu ucenicii la Înălțarea la cer a Domnului și după aceea a stat

cu ucenicii (F. Ap. 1, 14) și a fost sub îngrijirea Sf. Apostol Ioan pînă cînd a adormit în Domnul.

Biserica o fericește ca pururea Fecioară și Maică a Domnului. Pururea Fecioară, pentru că fecioară a fost înainte de a naște pe Iisus, fecioară a rămas în naștere și după naștere, căci Cel ce s-a născut dintrînsa s-a născut de la Dumnezeu. Și „la Dumnezeu nici un lucru nu este cu neputință” (Luca 1, 37), căci Dumnezeu are putere să lucreze peste rînduiele firii. Ea este Maica Domnului și de aceea mai cinstită decît Sfinții și decît îngerii.

Fiind aleasă de Dumnezeu ca o Fecioară neprihănită, ea este Pururea Fecioară și Maica Domnului. De aceea Iisus Hristos a înălțat-o de-a dreapta Lui ca pe o împărăteasă a cerului. Este ceea ce spune Psalmistul: „Împărăteasa stă la dreapta Ta, împodobită în haină aurită” (Ps. 44, 11). Ea este „învăluită în soare, cu luna la picioare și o cunună de douăsprezece stele pe cap” (Apoc. 12, 1), adică e învăluită în lumina lui Hristos, care e „soarele dreptății”, cununa ei fiind cei 12 apostoli și prin rugăciunile ei către Domnul ne îmbrățișează pe toți ca o Maică iubitoare.

Pentru această mărime deosebită, pe care a primit-o de la Dumnezeu, Biserica noastră, credincioșii noștri îi acordă preacinstire (supravenerare). Fiind Maica lui Iisus, ea este și mama noastră a tuturor. De aceea ne rugăm ei ca prin rugăciunile ei de mamă către Fiul ei, Iisus Hristos să ne mintuiească și să ne ajute în toate împrejurările vieții.

De aceea ne rugăm: „Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te ceed ce ești cu dar dăruită, Domnul este cu tine. Binecuvîntată ești tu între femei și binecuvîntat este rodul pîntecelui tău că ai născut pe Mîntuitorul sufletelor noastre”. Prea Sfîntă Născătoare de Dumnezeu, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Toți Sfinții rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

† NICOLAE

Mitropolitul Ardealului

Întîlnire a Ierarhilor din Mitropoliile Ardealului și Banatului

Vineri, 10 septembrie 1971, ierarhii din Mitropoliile Ardealului și Banatului s-au întîlnit la Timișoara spre a discuta probleme de interes comun. Au fost prezenți Înalț Prea Sfinții Mitropoliți Nicolae al Ardealului și Nicolae al Banatului, Prea Sfinții Episcopi Teofil al Clujului și Vasile al Oradiei. Prea Sfinții Episcop Teoclit al Aradului, aflat în străinătate spre a împlini o încredințare primită din partea conducerii Bisericii, a fost reprezentat de P. C. părinte Petru Sălăgeanu, consilier administrativ-bisericesc al eparhiei Aradului, iar Prea Sfinții Episcop-vicar Visarion Rășinăreanu și-a scuzat absența fiind bolnav. Au mai fost de față P. C. părinte Dr. Ioan Petreută și P. C. diacon Gruia Ignea, consilier administrativ-bisericesc, respectiv secretar, la eparhia Timișoarei și Caransebeșului.

La ședința care s-a desfășurat sub președinția Înalț Prea Sfinților Nicolae al Banatului, în calitate de gazdă, participanții au procedat la o evaluare amănunțită a ecurilor și rezultatelor recente vizite întreprinse de Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian în diecezele Clujului și Oradiei. Informările Înalț Prea Sfinților Mitropolit Nicolae al Ardealului, ale Prea Sfinților Episcopi Teofil și Vasile s-au referit la itinerariul Întîistătorului Bisericii, la îndrumările date ierarhilor, preoților și credincioșilor, la întîlnirile avute cu reprezentanții clerici și mireni ai celor două Eparhii, cu reprezentanții altor culte religioase, precum și la modul în care ortodocșii români din Transilvania și-au exprimat hotărîrea de a păstra unitatea bisericească, de a contribui solidari la

prosperarea continuă a națiunii, de a-și aduce aportul la cauza progresului și păcii în lume.

Ordinea de zi a mai cuprins trecerea în revistă a modului cum s-au îndeplinit recomandările Prea Fericitului Patriarh Justinian privind desăvîșirea Reîntregirii Bisericii noastre, la preîntîmpinarea oricăror acțiuni prozelitiste și unele chestiuni curente legate de formarea noilor preoți în Seminariile teologice din Cluj, Caransebeș și Curtea de Argeș, în Institutul teologic universitar din Sibiu.

Spre a da expresie simțămintelor lor, participanții au decis trimiterea de telegrame omagiale Prea Fericitului Părinte Patriarh Justinian și dlui prof. Dumitru Dogaru, Președintele Departamentului Cultelor. Cea dintîi glăsuiește: „Întruniți spre a discuta probleme de interes comun, ierarhii mitropoliilor Ardealului și Banatului își îndreaptă cu recunoștință gîndul spre Întîistătorul Bisericii pentru neobositele strădăni ce depune în vederea

(Continuare în pag. 4)

„Eu te-am sădit viță roditoare”

(Urmare din pag. 1)

menea pom în Vechiul Testament a fost Iosif, fiul lui Iacob, care, deși vîndut de frații săi ca rob, nu se răzbuună pe ei și care — datorită priceperii sale, cinstei și curăției vieții sale trupesti și sufletești, cît și ajutorului lui Dumnezeu, căci „Domnul era cu Iosif” (Facere 39, 2) — ajunge la mare dregătorie în țara Egiptului. În același timp însă în urma cumînțeniei sau frumuseții vieții sale — căci, precum știm, între altele Iosif a preferat să fie întemnițat decît să dea ascultare ademenirilor la păcat ale soției stăpînului său — Sfînta Scriptură îl numește „ramură de pom roditor, ramură de pom roditor lîngă izvor” (Fac. 49, 22).

Obligativitatea de a ne face viața roditoare, în Noul Testament ne este poruncită în chip direct de către Mîntuitorul, cînd zice: „V-am pus să mergeți și roada să aduceți și roada voastră să rămînă” (Ioan 15, 16), sau cum spune Sf. Apostol Pavel: „Frații mei, ați fost chemați să aduceți roada” (Romani 7, 4).

Aceste roade sînt de multe feluri. Astfel sînt roade ale gîndului, izvorîte din frică de Dumnezeu, din preocupările noastre sănătoase, gînduri de pace, de dragoste frățească, de dragoste de țară și de muncă, cu un cuvînt să veghem ca în laboratorul minții noastre să se prepare și să emane cît mai multe gînduri bune, idealuri înalte, luminoase, bine știind că izvorul faptei este gîndul.

În strînsă legătură cu roadele gîndului stau roadele graiului sau ale limbii, atunci cînd limba noastră este controlată, strunită, nerostind decît ceea ce este „spre zidirea cea dintre noi”, cum ne învață Apostolul, numai ceea ce este cuviincios etc.

Roadele la care se referă în chip special învățătura Domnului și care, desigur, nu pot fi despărțite de cele de mai sus, sînt roadele faptei concrete, orice lucru bun adică pe care îl putem face și sîntem obligați să-l facem. Despre unele din ele ne vorbește și Sf. Apostol Pavel, cînd spune că „roada duhului”, adică ale unei conștiințe treze, luminate, „este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blîndețea, înfrînarea poftelor” (Galateni 5, 22—23).

De fapt, dacă ar fi să cuprindem în puține cuvinte toată învățătura noastră creștinească ortodoxă, din Sf. Scriptură și Sf. Tradiție, putem spune că această învățătură este pe de-a rîndul îndemn la lucru bun, la faptă de zidire. Și cu adevărat, nu există ceva mai înălțător, mai folositor, nouă personal și celor din jurul nostru, decît a lucra în orice împrejurare, cu fiecare prilej, cele bune.

Pe marginea acestor gînduri este necesar să mai reținem încă două lucruri.

Primul este acela că, așa după cum fructele unui pom, ale unei vițe, ca să ajungă la maturitate, să fie folosite cu deplină mulțumire, au nevoie pe lîngă sevă și de lumina și căldura soarelui, la fel și noi, pentru a aduce roade cu adevărat mîntuitoare, care să tragă în cîntarul Dreptului Judecător, cînd ne vom prezenta cu toții în fața Lui, avem nevoie de lumina și puterea harului Mîntuitorului nostru Iisus Hristos. Ne-o spune chiar El, cînd zice: „Eu sînt butucul viței, iar voi mlădițele; cel ce rămîne întru mine și eu întru el acela aduce roada multă” (Ioan 15, 5).

Al doilea lucru este acela, că pe Iisus Hristos-Domnul nu-l cunoaștem în chip drept și ziditor și nu ne împărtășim de luminile Sale, de harul Său decît în Biserica Sa cea una, sfîntă, sobornicească și apostolească, pe care a întemeiat-o și prin care lucrează. Și într-adevăr, urmărind învățătura Bisericii noastre, „stîlp al adevărului”, cum ne spune Cartea sfîntă, slujbele sale, cîntările sale, ne dăm seama de cîte mijloace dispune pentru a ne ajuta să ne făurim o viață roditoare, pentru ca anii noștri să fie cu adevărat încărcăți de roade.

Să ne amintim deci cît mai des și de aceste cuvinte ale Domnului, rostite prin graiul profetului Ieremia: „Iată te-am sădit viță roditoare”. Amintindu-ne, să ne străduim în același timp ca, ajutați de Sus, să facem din viața noastră un adevărat pom roditor, viță plină de roade, prin care Părintele nostru ceresc se va preamări.

Diacon Gh. Papuc

Perspective luminoase de dezvoltare a României Socialiste, oglindite în noul plan cincinal

Cu deosebit interes și cu vie satisfacție am luat cu toții la cunoștință de perspectivele luminoase pe care le proiectează noul plan cincinal (1971-1975) aprobat de Marea Adunare Națională în ziua de 22 octombrie a.c., pentru dezvoltarea și afirmarea României Socialiste pe toate planurile. Noul plan cincinal cuprinde un vast program de dezvoltare materială și spirituală a societății românești contemporane. El a fost elaborat ținându-se seama de succesele remarcabile obținute de poporul nostru în ultimii ani pe toate planurile de dezvoltare socialistă. Vrednice de amintit sînt cele din domeniul economic, științific, cultural, precum și cele pe plan social.

Vom prezenta câteva date mai semnificative din prevederile actualului plan cincinal, pentru a ne edifica mai bine asupra perspectivelor luminoase pe care acest plan le deschide dezvoltării multilaterale a țării noastre.

De la început menționăm că se prevede o creștere a producției industriale, în medie, anual, cu 11—12,2 la sută, iar producția agricolă cu 6,3—8,3 la sută. Venitul național va spori într-un ritm mediu anual de 11—12 la sută. Se prevede, de asemenea, ca în actualul cincinal volumul investițiilor să fie de 470 miliarde lei din fondurile statului. Din aceste investiții circa 60 la sută sînt destinate continuării operei de industrializare a țării. În felul acesta industria noastră va ajunge să acopere 70 la sută din necesarul de utilaje al țării. Totodată, ea va ajunge să furnizeze de 1,5 ori mai multe mărfuri pentru fondul pieții interne și de 1,9 ori mai multe produse pentru export.

Pentru înzestrarea industriei noastre cu personal calificat, se prevede calificarea a 690—700 mii muncitori, 230—235 mii cadre cu pregătire tehnică de specialitate și 135—140 mii cadre cu pregătire superioară.

Producția globală agricolă va crește și ea în această perioadă cu 36—49 la sută față de media anilor 1966—1970, datorită creșterii parcului de tractoare la 118 mii față de 111,2 mii în 1971 și de combine la 12,1 mii în 1971, prin creșterea volumului de îngrășăminte chimice care vor atinge cifra de circa 2.115 mii tone, prin amenajarea de irigații și creșterea suprafețelor cultivate.

Actualul plan cincinal prevede că veniturile totale reale ale populației vor spori cu 40—46 la sută în 1975 față de anul 1970. Salariul minim se va majora, în 1972, la 1000 lei, iar în 1975 la 1100 lei. Salariul real al fiecărui muncitor va crește cu 20 la sută.

Și veniturile țăranimii cooperatiste vor spori în această perioadă cu 22—30 la sută. În plus, s-a preconizat pentru membrii cooperativelor agricole de producție asistență medicală gratuită în spitale și tratament cu plată redusă în stațiuni balneoclimaterice.

Grija pentru pensionari este și ea relieșată în prevederile actualului plan cincinal. Pensia de asigurări sociale de stat va fi mărită cu peste 18 la sută.

Sînt prevăzute, totodată, noi măsuri de îmbunătățire a condițiilor materiale pentru familiile cu copii. Astfel, în art. 38 se prevede majorarea alocației pentru un copil în medie cu 27 la sută și extinderea plății acesteia pînă la vîrsta de 16 ani, începînd cu 1 septembrie 1971.

Proiectul noului plan cincinal prevede construirea de către stat a 522 mii apartamente, din care circa 272 mii apartamente din fondurile centralizate ale statului și circa 250 mii din fondurile populației cu sprijinul statului în credite și execuție.

Pentru a asigura baza materială necesară dezvoltării învățămîntului de toate categoriile, planul

cincinal prevede construirea a 10.900 săli de clasă și 85.500 locuri în internate pentru învățămîntul de cultură generală, tehnic și licee de specialitate; în învățămîntul superior vor fi date în funcțiune 221 mii mp suprafețe noi de învățămînt. Grădinițele cu cămin își vor spori capacitatea în cincinalul actual cu 50.100 locuri, casele de copii cu 10.000 locuri și creșele cu 72.000 locuri.

Pentru îmbunătățirea continuă a stării de sănătate a populației, actualul cincinal prevede, pe lîngă lărgirea acțiunilor profilactice și de asistență medicală prin asigurarea cadrelor necesare de specialitate, și sporirea paturilor de asistență medicală cu încă 20.800 paturi prin construcții noi.

Din prevederile actualului plan cincinal, exprimate în cifre destul de grăitoare pentru oricine, rezultă grija deosebită pe care orînduirea noastră de astăzi o poartă pentru cei care viețuiesc și muncesc cu brațele și cu mintea pe meleagurile acestei țări. Toate aceste cifre și, desigur, încă multe altele, ne vorbesc, ne arată încă odată că țelul suprem și permanent al conducerii Patriei noastre este acela de-a crea condițiile materiale și culturale necesare pentru afirmarea deplină a omului.

Dar toate aceste perspective luminoase preconizate de prevederile actualului plan cincinal, ca să devină realitate, trebuie susținute cu munca, abnegația și capacitatea de dăruire a fiecărui cetățean al României Socialiste.

Ca fii ai Bisericii Ortodoxe Române ne vom strădui fiecare, acolo unde ne este hărăzit să activăm, să ne aducem partea de contribuție, de efort, de hărnicie, de pricepere, de conștiințozitate, ca idealurile frumoase pe care ni le propunem să prindă din plin viață, spre bucuria noastră și bunul nume al Patriei care ne ocrotește.

T. R.

Sărbătorind 23 de ani de Reîntregire bisericească

FESTIVITATEA DE LA ALBA-IULIA

A intrat în obișnuința Ierarhilor, preoților și credincioșilor noștri de pe plaiurile Transilvaniei mai ales, ca în 21 octombrie să-și amintească mai cu osîrdie de ziua cea mare în care s-a încrestat pe răbojul istoriei Reîntregirea Bisericii Ortodoxe Române.

Ne reamintim de această zi pentru a nu uita neajunsurile dezbinării, pentru a ne bucura de roadele unității și, cu deosebire, pentru a mulțumi Celui Atotputernic că ne-a ajutat și ne-a învrednicit să vedem împlinit acest vis arzător al obștei dornice de a nu mai fi împărțită în două strane, cît și al înaintașilor noștri luminați, cu dragoste de țară, care au privit cu durere viețuirea noastră în două Biserici românești.

Importanța bisericească a actului din 21 octombrie 1948 a fost deci subliniată după cuviință și în acest an.

Așa de pildă, pe plan parohial evenimentul a fost scos în lumină Duminică, 17 octombrie 1971, atît prin pomenirea, în cadrul slujbei, a Sfinților români: Visarion, Sofronie și Oprea, cît și prin predicile C. preoți, care au relieșat aspectele semnificative ale Reîntregirii noastre bisericești.

În chip special însă, împlinirea a 23 de ani de Reîntregire bisericească a fost sărbătorită printr-o festivitate plină de căldură sufletească, ce a avut loc joi, 21 octombrie 1971, la Catedrala Reîntregirii din Alba-Iulia, la care au participat: I. P. S. Firmilian, Mitropolitul Olteniei, reprezentantul Sf. Sinod, al P. F. Patriarh Justinian personal, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, P. C. vicar Traian Belasçu și P. C. consilieri de la Arhiepiscopia Sibiului, P. C. rector Is. Todoran și P. C. prof. Alex. Moisiu de la Institutul Teologic Universitar din Sibiu, P. C. cons. Constantin Comșulea delegat al Arhiepiscopiei Timișoarei și Caransebeșului, P. Cuv. arhim. T. Eftimie, starețul Mănăstirii Hodoș-Bodrog, delegat al Episcopiei Aradului, P. C. cons. Augustin Stanciu și P. C. prot. Peter Adrian (Năsăud) delegați ai Episcopiei Clujului, P. C. cons. N. Păcală și P. C. prot. P. Madincea (Oradea-sud) delegați ai Episcopiei Oradiei, P. C. protopopi din Arhiepiscopia Sibiului, reprezentanți ai Mănăstirii Brîncoveanu-Simbăta de de Sus și Sfinții Ilie-Toplița, preoți din Alba-Iulia și jur, precum și un însemnat număr de credincioși.

S-a săvîrșit cu acest prilej Sf. Liturghie arhierescă de către I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ar-

dealului, înconjurat de un mare sobor de preoți și diaconi.

La priceasnă a predicat P. Cuv. arhim. Emilian Birdaș, conducătorul Catedralei Reîntregirii, care a evocat chipurile Sfinților români: Visarion, Sofronie și Oprea.

La sfîrșitul Sf. Liturghii, I. P. S. Mitropolit Nicolae a citit o rugăciune de mulțumire către Părintele Luminilor pentru toate darurile Sale, știute și neștiute, revărsate asupra fiilor Bisericii noastre.

În continuare, a vorbit P. C. vicar Traian Belasçu. „Actul refacerii unității bisericești în Transilvania — a spus între altele P. C. Sa — înfăptuit în 1948 poartă pecetea veșniciei, fiind definitiv și irevocabil. Aceasta este voia lui Dumnezeu, aceasta este voia clerului și a credincioșilor”.

A vorbit apoi P. C. consilier C. Comșulea (Timișoara), care aduce salutul călduros al I. P. S. Nicolae, Mitropolitul Banatului, precum și al clerului și credincioșilor din această parte de țară, făcînd, totodată, o incursiune în istoria zbuciumată a poporului nostru, în lumina căreia „actul Reîntregirii bisericești, înfăptuit în 21 octombrie 1948, apare azi la a 23-a aniversare cu atît mai mareș cu cît ne dăm seama cît de bine este a trăi frații împreună”.

I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, care a luat cuvîntul în continuare, plecînd de la îndemnul Sf. Apostol Pavel din Epistola către Efeșeni, cap. 4, 1—6, arată, între altele, că „aceste cuvinte sînt adresate tuturor creștinilor din toate veacurile. Ele deci ne cheamă și pe noi să împlinim mereu și întru totul legea lui Hristos, care este legea dragostei, unității, smereniei și păcii...”

„Chiar dacă regi și împărați — spune I. P. S. Sa — ne-au împărțit vreme de 250 de ani în două Biserici, ei n-au reușit să ne despartă și de Biserica noastră strămoșească, ci tot una am rămas în credința, în sfințele slujbe și orînduiri ale Bisericii noastre. Și iată astăzi sărbătorim 23 de ani de cînd — prin vrerea clerului și a credincioșilor, prin chemarea Prea Fericitului Patriarh Justinian, a Sf. Sinod — ne-am adunat iarăși toți fii Bisericii noastre strămoșești la Biserica Ortodoxă Română, și trăim împreună ca frații, mărturisim împreună aceeași credință dreptmăritoare, preamărim pe Dumnezeu în Biserici după aceleași sfințe slujbe și rînduiri, ne iubim unii pe alții, ne ajutăm unii

pe alții, împodobim sfințele locașuri cu picturi frumoase și împlinim porunca dragostei de Biserică, dragostei de Patrie, dragostei de om”.

În încheiere a vorbit I. P. S. Firmilian, Mitropolitul Olteniei, care transmite celor prezenți la festivitate din partea P. F. Patriarh Justinian patriarhicești binecuvîntări. În continuare cuvîntarea s-a axat îndeosebi pe împrejurările care au dus la ruptura din 1700 și pe importanța actului din 21 octombrie 1948, cînd „a fost proclamată solemn unitatea, care a fost doar formal sfărîmată cîndva”.

Vorbînd despre destinul Mitropolitului Atanasie Anghel, I. P. S. Sa arată cum acesta, „neputînd sta la înălțimea răspunderii, a cedat nefiresc unei nefirești stăruințe: aceea a desprinderii mlădiei de butucul ei. Unirea n-a voit-o în fond nici el și mai ales nici clerul care l-a urmat așa cum se cunoaște, după cum n-au primit nici credincioșii neștiutori și neinformați la timp despre cuprinsul și rostul unei uniri „pitulate” în documente secrete și în semidezvăluiri”. Așa se face că „reîntregirea, dorită unanim, plutea în aer, își aștepta doar ceasul prielnic ca pe „plinirea vremii”, care a și venit „odată cu veacul cel nou al eliberării și al prefacerilor radicale”.

Arătînd că Reîntregirea noastră bisericească se înscrie și „pe linia strădaniilor ecumeniste contemporane, pentru refacerea unității creștine”, pomenire făcînd și de „cei ce s-au jertfit cauzei pe care o prăznuim”, în încheierea cuvîntării I. P. S. Mitropolit Firmilian mărturisește: „Ne devotăm slujirii Patriei noastre libere, a descătușării și a dreptelor orînduiri”.

La așa care a urmat, au vorbit: P. C. prot. P. Madincea (Oradea-sud); P. Cuv. arhim. T. Eftimie (Hodoș-Bodrog, Arad); P. C. cons. Augustin Stanciu (Cluj); P. Cuv. arhim. V. Jitaru (Ocna Mureș, prot. Aiud); P. C. rector Is. Todoran (Sibiu); P. Cuv. arhim. Emilian Birdaș (Alba-Iulia); P. C. prot. N. Todor (Sibiu); P. C. prot. N. Cantor (Alba-Iulia); P. C. cons. Gh. Bota (Sibiu); P. C. vicar Traian Belasçu (Sibiu).

Sîrul celor care au luat cuvîntul a fost încheiat de I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, care arată între altele că am rețrăit bucuria unui mare eveniment din viața Bisericii Ortodoxe Române, că noi cei de astăzi „avem certitudinea că ceea ce s-a făcut acum 23 de ani nimeni și nimic nu mai poate desface”.

Telegrame omagiale au fost expediate cu acest prilej Domnului profesor Dumitru Dogaru, Președintele Departamentului Cultelor și P. F. Patriarh Justinian.

R.

Deschiderea festivă a noului an școlar 1971-72 la Institutul Teologic de Grad Universitar din Sibiu

Cursurile Institutului Teologic de grad universitar din Sibiu s-au deschis la 1 octombrie a.c. Festivitatea inaugurării noului an școlar 1971-72 a avut loc în ziua de Duminică, 10 octombrie a.c. Programul a început la orele 9,30, cu oficierea Sf. Liturghii în Catedrala mitropolitană, de către un sobor de preoți din care au făcut parte P. C. profesori ai Institutului: Dr. Nicolae Neaga ca proistos, Dr. M. Șesan, Dr. Al. Moisiu, Dr. D. Călugăr și arhid. Dr. I. Zăgrean.

Sf. Liturghie s-a oficiat în prezența Î. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, răspunsurile fiind date de Corul mixt al Catedralei, sub conducerea părintelui conferențiar Gh. Șoima.

La priceasnă a predicat p. arhid. Dr. I. Zăgrean. Plecând de la textul din evanghelia zilei: „Ținere, ție-ți zic: Scoală-te“ (Luca 7, 14), P. C. Sa a vorbit despre moartea și învierea sufletească, arătând datoria tuturor de a învia din această moarte prin pocăință. În încheiere, P. C. Sa a dat îndemnuri studenților teologi, spre a se lăsa pătrunși de cuvintele evanghelice de dragoste frățească, fraternitate, dreptate, pace, transpunând în viață porunca Apostolului: „Purtați sarcinile unul altuia, căci așa împliniți legea lui Hristos“ (Galateni 6, 2).

Programul festiv a început la orele 12, în aula Institutului, desfășurându-se în prezența Î. P. S. nostru Mitropolit Nicolae, a delegatului Institutului teologic Protestant Unic de grad universitar din Cluj-Sibiu, dl conf. Dr. H. Pitters, a membrilor consiliului arhiepiscopesc, a profesorilor și studenților Institutului și a unui număr de credincioși.

După executarea cântării: „Sfânt, Sfânt, Sfânt e Domnul Savaot...“ de Gh. Cucu, de către corul studenților, sub conducerea p. arhid. Gh. Șoima, părintele rector Dr. Isidor Todoran a rostit cuvântul de deschidere. P. C. Sa a subliniat că în Institutul nostru se cultivă teologia Bisericii noastre, care e o teologie a vieții în Hristos și în contemporaneitate. Această teologie pregătește preoți care pe lângă chemarea lor de slujitori ai Bisericii, trebuie să fie și slujitori ai societății în care trăim, ai poporului nostru, ai Patriei și ai omenirii întregi. P. C. Sa își încheie cuvântarea, mulțumind tuturor celor ce au acordat ajutorul lor material

și moral Institutului: Sfântului Sinod, în frunte cu P. F. Părinte Patriarh Justinian, Departamentului Cultelor, în frunte cu dl prof. D. Dogaru, Î. P. S. nostru Mitropolit Nicolae al Ardealului, Î. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Banatului, P. S. Sale Episcopului Teoctist al Aradului, P. S. Sale Episcopului Teofil al Clujului și P. S. Sale Episcopului Vasile al Oradiei.

După executarea cântărilor: „Frumoasă ești Patria mea“ de Gh. Șoima și „Tricolorul“ de Ciprian Porumbescu de către corul studenților teologi, dl conferențiar Dr. Hermann Pitters a adus din partea Institutului Teologic Protestant Unic de grad universitar salut și bune urări pentru anul în curs, exprimându-și bucuria pentru împreună-lucrarea celor două Institute, ca o expresie a unității lor în credință.

Cuvântul de încheiere l-a rostit Î. P. S. nostru Mitropolit Nicolae. Plecând de la evanghelia ce s-a citit la Sf. Liturghie, anume învierea tînărului din cetatea Nain, Î. P. S. Sa consideră că ea poate fi un simbol pentru orientarea învățămîntului teologic, anume simbolul vieții divin-umane pe care Mîntuitorul Iisus Hristos a adus-o în lume. Profesorii Institutului nostru nu sînt numai dașcăli, ci și educatori, care pun viața lor în slujba Bisericii, a Patriei, a omenirii întregi.

În dinamismul vremurilor noastre — a spus Î. P. S. Sa — care cuprinde întreaga omenire și Patria noastră, noi ne simțim înglobați și participăm din toate puterile la viața omenirii, a poporului nostru și a Bisericii noastre. Numai astfel noi ne dezvoltăm personalitatea, printr-o viață de slujire a Bisericii și a poporului, de colaborare și de înfrățire cu toți oamenii din lume, în scopul realizării unei vieți demne de aspirațiile juste ale tuturor popoarelor.

Exprimîndu-și convingerea că Institutul nostru își va continua activitatea în mod progresiv, dobîndind în viitor succese și mai mari, Î. P. S. Sa încheie aducînd mulțumiri Sfîntului Sinod, Prea Fericirii Sale Patriarhului Justinian, Departamentului Cultelor, pentru tot sprijinul și ajutorul dat Institutului și implorînd ajutorul lui Dumnezeu pentru ca Institutul să-și poată îndeplini chemarea, spre binele Bisericii și înălțarea poporului.

I. Z.

Deschiderea noului an școlar la Seminarul Teologic din Caransebeș

La 1 octombrie, în prezența Prea Sfințitului Episcop Teoctist al Aradului, a avut loc deschiderea noului an școlar la Școala de cîntăreți bisericesti și Seminarul teologic din Caransebeș. După Sf. Liturghie oficiată în capela Seminarului de un sobor format din P. C. părinți profesori, împreună cu slujba sfințirii apei, Prea Sfințitul Episcop Teoctist, însoțit de P. C. pr. Ion B. Mureșianu, consilier administrativ al Arhiepiscopiei Timișoarei și Caransebeșului delegatul Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae al Banatului și de corpul profesoral, a participat la serbarea ce s-a desfășurat în sala de festivități a școlii, unde a fost întîmpinat de corul elevilor cu frumoasa melodie a imnului arhieresc.

În cadrul programului compus din cîntări și recitări cu caracter religios și patriotic, P. C. pr. director Ioan Teodorovici a rostit cuvântul inaugural, în care a subliniat rostul Seminarului în viața bisericească, rolul lui educativ, îndatorirea elevilor de a munci cu rîvnă pentru a răspunde chemării ce o au și a adus mulțumiri Prea Fericitului Părinte Patriarh Justinian, Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae al Banatului, Prea Sfințitului Episcop Teoctist al Aradului, Prea Sfințitului Episcop Vasile al Oradiei pentru permanenta grijă arătată școlii ce pregătește viitorii slujitori ai altarului, precum și Departamentului Cultelor pentru sollicitudinea acordată.

Prea Sfințitul Episcop Teoctist, în cuvîntul rostit, a mulțumit Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae al Banatului, aflat în străinătate unde reprezenta Biserica Ortodoxă Română la o întîlnire a Bisericii, pentru invitația de a lua parte la acest important eveniment. Adresîndu-se profesorilor și elevilor, a dat părintești sfaturi și îndemnul să nu precupețească nici osteneală, nici timp, în efortul de agonisire a celor trebuincioase deplinei slujiri a Bisericii, poporului și nobilelor aspirații de înfrățire și pace ale omenirii, pildă fiindu-le munca plină de abnegație și uriașele în-

făptuiri din Patria noastră. În continuare, Prea Sfinția Sa a urât succese deosebite în ostenelele anului școlar care începe, socotindu-le dovezi ale interesului continuu ce li se arată și a încrederii ce li se acordă.

Cu acest prilej au fost trimise telegrame Prea Fericitului Patriarh Justinian, Departamentului Cultelor și Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae al Banatului, exprimîndu-se sentimentele de respectuoase mulțumiri pentru grija totdeauna arătată școlii, hotărîrea de a obține tot mai multe succese și atașamentul neclintit față de Conducerea de Stat.

Întîlnire a Ierarhilor...

(Urmare din pag. 2)

propășirii sfîntului nostru așezămînt și pentru continua integrare a preoților și credincioșilor în efortul de ridicare a patriei pe noi culmi de bunăstare și progres. În mod special ei au evocat recenta vizită a Prea Fericirii Voastre în eparhiile ardelenice și binecuvîntatele ei roade. Avînd prezente în conștiință luminoasele povățuiri împărtășite cu acest prilej ca și în atîtea alte rînduri, Vă făgăduim să facem și de acum înainte tot ce ține de noi pentru desăvîrșirea unității bisericești a ortodocșilor români, pentru sprijinirea muncii însuflite a poporului în vederea propășirii patriei noastre pe calea vieții celei noi în cooperare, respect reciproc și egalitate cu celelalte țări doritoare de pace.

Telegrama adresată Domnului prof. Dumitru Dogaru, Președintele Departamentului Cultelor, are următorul cuprins: „Ierarhii din Mitropolii Ardealului și Banatului, întruniți la Timișoara astăzi 10 septembrie pentru a discuta probleme de interes comun și în special desăvîrșirea unității Bisericii românești, asigură conducerea de Stat în frunte cu Domnul Președinte al Consiliului de

Informații

♦ În zilele de 11 și 12 septembrie 1971, în localitatea Saarbrücken din R. F. a Germaniei a avut loc o reuniune a reprezentanților comitetelor pentru apărarea păcii din Europa, la care a fost reprezentat și Comitetul Național pentru Apărarea Păcii din Republica Socialistă România. Întîlnirea a reunit delegați din 23 de țări, iar centrul discuțiilor l-a constituit problema securității și cooperării europene. În acest sens s-a apreciat că există condiții pentru a se trece la inițierea de noi acțiuni practice pentru pregătirea conferinței europene în problemele securității.

♦ Duminică, 26 septembrie 1971, Î. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului a poposit pe meleagurile Reghinului, unde a sfințit biserica din *Filipișul Mare*.

În ajun, sîmbătă 25 septembrie a.c., Î. P. S. Sa a participat la vecernia săvîrșită în parohia *Solo-văstru* (prot. Reghin), cu care prilej au vorbit: C. pr. P. Porumbiu (parohul local), P. C. pr. F. Costea, secretar arhiepiscopesc Sibiu, iar în încheiere Î. P. S. Mitropolit Nicolae, care a zăbovit cu deosebire asupra dragostei creștine.

A doua zi, după întîmpinarea Î. P. S. Sale de către un sobor de preoți și diaconi, în frunte cu P. C. prot. M. Ciobanu (Reghin), a avut loc sfințirea bisericii din *Filipișul Mare*, precum și Sfînta Liturghie arhierescă, după care au vorbit credincioșilor: P. C. prot. I. Vlad (Sibiu), C. pr. N. Dincă (parohul local), rev. pastor reformat Magyrosi Arpad, iar la sfîrșit Î. P. S. Mitropolit Nicolae, care între altele, dă prețioase sfaturi.

Pentru activitatea depusă, C. pr. N. Dincă a fost distins și hirotosit sachelar.

♦ În zilele de 6 și 7 octombrie 1971, Centrul arhiepiscopesc Sibiu a fost vizitat de Dr. Wilhelm Nyssen, conferențiar la Universitatea din Köln, rev. Robert Murray de la Colegiul Heythrop al Universității din Londra și dl. Gead Seidl, student în medicină al Universității din Köln. Oaspeții au fost însoțiți de P. C. prof. Dr. D. Stăniloae de la Institutul Teologic Universitar din București.

În prezența Î. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, a corpului profesoral și studenților Institutului Teologic Universitar din Sibiu, prof. Dr. Wilhelm Nyssen a conferențiat despre: „Spiritualitatea Bisericii neîmpărțite“, iar prof. R. Murray despre: „Orientări noi în teologia catolică după Vatican II“, și „Tradiție, infailibilitate și harisme“. Conferințele au fost urmărite cu interes, vorbitorii fiind cunosători ai Bisericii Ortodoxe Române.

♦ Duminică, 17 octombrie 1971, Î. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului a săvîrșit sfințirea Bisericii din parohia Ungheni, prot. Tg. Mureș. În ajun, sîmbătă seara Î. P. S. Sa a participat la slujba vecerniei, săvîrșită de un sobor de preoți și diaconi în biserica parohială din *Tg. Mureș I*, cu care prilej au vorbit: C. pr. N. Streza (parohul local), P. C. cons. Gh. Bota (Sibiu) și Î. P. S. Mitropolit Nicolae, care a zăbovit cu deosebire asupra cinstirii Sf. icoane și a Sf. Cruci.

A doua zi, în parohia *Ungheni*, Î. P. S. Sa a fost întîmpinat de un sobor de preoți și diaconi, în frunte cu P. C. prot. D. Lazăr (Tg. Mureș), săvîrșindu-se sfințirea bisericii din această parohie și, în continuare, Sf. Liturghie arhierescă. Au vorbit: P. C. prof. N. Neaga (Sibiu), C. pr. S. Șarlea (parohul local), rev. pastor reformat C. Nagy (Valea Izvoarelor) și Î. P. S. Mitropolit Nicolae, care a insistat, între altele, asupra unității noastre de credință.

Pentru lucrarea săvîrșită, C. pr. S. Șarlea a fost distins și hirotosit iconom.

Stat, Nicolae Ceaușescu, și pe Domnia Voastră personal de întregul lor devotament și de sprijinul neprecupețit ce sînt hotărîți a-l da în continuare, împreună cu preoții și credincioșii lor, dezvoltării multilaterale a societății noastre, cauzei progresului și păcii în lumea întreagă“.